

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116010160
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116010160.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.05.2019 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/3/2016 zo dňa 25.09.2018.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/3/2016 zo dňa 25.09.2018 bol obžalovaný A. W. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v období od mesiaca máj 2015 doposiaľ v Prešove a inde si úmyselne riadne neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť na svojho mal. syna W. J., nar. XX.XX.XXXX a to aj napriek tomu, že táto povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu v Prešove č. k. 30P 10/2015 zo dňa 10.04.2015, právoplatným dňa 16.05.2015 a to tak, že na jeho výživu mal mesačne prispievať sumou 60,- Eur vždy do 25 - teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím takto za uvedené obdobie dlhuje na výživnom T. J. J. sumu najmenej 2.334,- Eur,

za čo mu bol podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obhajkyňa v mene obžalovaného ihneď po jeho vyhlásení proti všetkým výrokom rozsudku. V dodatočne predložených dôvodoch uviedla, že je pravdou, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku v prípravnom konaní priznal a to pri jeho výsluchu dňa 27.11.2015 pred policajtom a pred Okresným súdom Prešov. Súd uvádza, že obžalovaný úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, avšak z vykonaného dokazovania jednoznačne nevyplýva, táto skutočnosť. Súd prvého stupňa sa nezaoberal možnosťou a schopnosťou plnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným. Má za to, že je potrebné posudzovať, do akej miery a v akej výške bol obžalovaný schopný platiť výživné. Doba, počas ktorej obžalovaný neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, je pomerne dlhá, od mesiaca máj 2015 do mesiaca september 2018 a teda počas tohto obdobia sociálna situácia obžalovaného, jeho príjem, majetkové pomery a zdravotný stav mohli byť rôzne. V priebehu trestného konania neboli získané žiadne dôkazy, ktoré by odôvodňovali záver, že obžalovaný mal možnosť získať finančné prostriedky potrebné na platenie výživného. Zároveň má obžalovaný okrem syna W. J. aj ďalšie nepĺnoleté dieťa, voči ktorému má rovnako vyživovaciu povinnosť. Podané odvolanie na verejnom zasadnutí obhajkyňa obmedzila iba na výrok o treste, keďže obžalovaný svoju vinu uznáva. Uložený trest však považuje obžalovaný za neprímerane prísny, predovšetkým so zreteľom na skutočnosť, že na Okresnom súde v Prešove v inej jeho trestnej veci mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom v Českej republike už vykonal jeden uložený trest odňatia slobody a ešte jeden trest odňatia slobody mu bol

súdom Českej republiky uložený. Na základe uvedeného preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a uložil mu miernejší trest, s ktorou argumentáciou sa stotožnil aj obžalovaný.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd preskúmaval procesný postup konajúceho súdu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť. Zistil pritom, že konajúci súd dodržal procesné lehoty pri nariadení hlavného pojednávania, ktoré sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, keďže sa proti nemu od 29.06.2018 vykonalo konanie ako proti ušlému podľa § 360 Tr. poriadku z dôvodu uvedeného v § 358 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaný sa tým pripravil o možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu obžalobou za vinu, avšak jeho práva uplatňovala ustanovená obhajkyňa, ktorá mala možnosť v jeho mene vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a predniesť v záverečnej reči argumentáciu ohľadne viny a trestu. Uvedené zistenia tak opodstatňujú záver, že právo obžalovaného na obhajobu porušené nebolo. Konanie proti ušlému bolo zrušené v odvolacom konaní, keďže obžalovaný bol na podklade vydaného príkazu na zatknutie konajúcim súdom vzatý do väzby odvolacím súdom.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo dodatočne obmedzené len proti výroku o treste, odvolací súd výrok o vine nepreskúmaval a len v krátkosti konštatuje, že skutkové zistenia ustálené konajúcim súdom vo výroku o vine zodpovedajú právnej kvalifikácii prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Následne odvolací súd preskúmaval napadnutý výrok o treste.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že konajúci súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a to že obžalovaný sa k spáchaniu skutku v prípravnom konaní priznal a oľutoval ho, a súčasne priznal obžalovanému jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti odsúdený za trestný čin podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností potom konajúci súd ukladal obžalovanému trest bez úpravy trestnej sadzby. S prihliadnutím na predchádzajúci život obžalovaného, predovšetkým so zreteľom na jeho trestnoprávnu minulosť, ktorá je zrejmá z odpisu registra trestov, v ktorom má celkom 8 záznamov, dospel konajúci súd k záveru, že iba trest spojený s obmedzením osobnej slobody je spôsobilý naplniť požiadavky generálnej a individuálnej prevencie. Predchádzajúce uložené tresty u obžalovaného nesplnili svoj účel, preto mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zákona považuje odvolací súd za zákonné, keďže táto má svoj podklad vo vykonanom dokazovaní. Obž. F. W. sa v prípravnom konaní priznal k spáchaniu trestnej činnosti, uviedol, že je si vedomý plnenia vyživovacej povinnosti a prisľúbil dlžné výživné zaplatiť, čo sa však nestalo. Priznanie priťažujúcej okolnosti sa opiera o odpis registra trestov, v ktorom má obžalovaný v súčasnosti už 12 záznamov, keďže sa v ňom uvádzajú aj odsúdenia v členských štátoch EÚ. Z neho je zrejmé, že od roku 2000 bol obžalovaný do začiatku páchania prerokúvaného prečinu 5-krát súdne trestaný, pričom dňa 08.06.2005 podmieneným prepustením vykonal trest odňatia slobody uložený mu vo výmere 4 roky za trestný čin lúpeže, vydierania, porušovania domovej slobody a nebezpečného vyhrážania vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/11/2003. Okresným súdom Prešov vo veci sp. zn. 0T/126/2015 mu bol trestným rozkazom zo dňa 24.07.2015 uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 3 rokov za prečin porušovania domovej slobody. Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/126/2015 zo dňa 29.01.2019, právoplatným dňa 17.04.2019, bol v tejto veci sp. zn. 0T/126/2015 nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a pre výkon tohto trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Okrem toho z odpisu registra trestov a z listín obsiahnutých v spise vyplýva, že obžalovaný v Českej republike vykonal trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov uložený mu rozhodnutím Obvodného súdu pre Prahu 5 sp. zn. 30T/15/2019 zo

dňa 02.02.2019 za marenie spravodlivosti dňa 30.04.2019 a následne bol realizovaný trest vyhostenia uložený mu rozhodnutím Obvodného súdu pre Prahu 5 sp. zn. 29T/92/2018 zo dňa 21.12.2018 za trestný čin krádeže. Okrem toho Obvodný súd pre Prahu 2 vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/91/2018 uložil obžalovanému rozhodnutím zo dňa 23.08.2018 za trestný čin krádeže trest verejnoprospešných prác a Okresný Beroun rozhodnutím z 11.04.2017 pod sp. zn. 2T/43/2017 za trestný čin zanedbania povinnej výživy uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 rokov a táto plynie do 13.05.2020.

Na základe uvedených zistení sa odvolací súd stotožnil so záverom konajúceho súdu, že obžalovaný nevedol pred spáchaním trestného činu riadny život a ani v súčasnosti ho nevedie a keďže sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, hoci mu boli uložené tresty, ktoré vykonal, tieto v potrebnom rozsahu nezabezpečili svoj účel, ktorým v individuálnej rovine je v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona zabrániť páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne vytvoriť podmienky pre jeho prevýchovu, aby viedol riadny život. Preto uloženie druhu trestu odňatia slobody je zodpovedajúcim všetkým zisteným skutočnostiam.

Odvolací súd považuje aj s uloženú výmeru trestu odňatia slobody na 12 mesiacov za zákonu zodpovedajúcu a primeranú k všetkým zisteným okolnostiam prípadu. Za prerokovaný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody až na dva roky. Predchádzajúce odsúdenia a opakované spáchanie trestného činu zanedbania povinnej výživy aj podľa názoru odvolacieho súdu opodstatňujú uloženie trestu v strede trestnej sadzby, čo zodpovedá aj kritériám stanoveným v § 34 ods. 4 Tr. zákona.

Obžalovaný bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, čo zodpovedá podmienkam tam stanovených zákonom.

So zreteľom na vyššie rozvedené zistenia a právne úvahy odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol. Jeho argumentácia, že trest je neprimerane prísny s poukázaním na nariadený výkon trestu v inej trestnej veci vedenom na konajúcom súde pod sp. zn. 0T/126/2015 nie je dôvodnou, keďže v tejto veci bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody s podmienčným odkladom jeho výkonu a k jeho nariadeniu došlo iba z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok pri jeho výkone. Výkon uloženého trestu v inej veci žiadnym spôsobom neovplyvňuje rozhodovanie o treste v teraz prerokovanej veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.